

Marta Raczek-Bielawa

Przeszkole Miejskie nr 10 w Jaworznie

„Figury geometryczne już wszyscy dobrze znamy” –

Scenariusz zajęć
dla grupy dzieci 6-letnich

Cele ogólne:

- utrwalanie podstawowych cech jakościowych figur geometrycznych: trójkąt, koło, kwadrat, prostokąt;
- doskonalenie postrzegania i rozpoznawania kształtu figur geometrycznych;
- kształcenie prawidłowej reakcji na sygnał wzrokowy i słuchowy;
- budzenie zainteresowań kompozycjami artystycznymi z prostych figur geometrycznych;
- ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej, wyrobienie spostrzegawczości i koncentracji uwagi;
- przestrzeganie umów obowiązujących w zabawie.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje kształty figur;
- nazywa figury geometryczne: koło, kwadrat, trójkąt, prostokąt;
- reaguje na sygnał wzrokowy i słuchowy;
- wykonuje dowolną kompozycję z figur geometrycznych;
- przestrzega reguł obowiązujących w zabawie.

Z praktyki/Practice

Metody pracy:

- czynne (metoda zadań stawianych dziecku, metoda samodzielnych doświadczeń, metoda ćwiczeń);
- słowne (rozmowa, zagadki, objaśnienia).

Formy pracy:

- indywidualna, zespołowa, zbiorowa.

Środki dydaktyczne:

figury geometryczne (koło, kwadrat, trójkąt, prostokąt) wycięte z kartonu, kocyki, figury geometryczne samoprzylepne dla każdego dziecka, zagadki słowne, kostka z figurami, płaskie figury geometryczne, płyta CD, lusterka dla każdego dziecka, plansze przedstawiające scenki i przedmioty złożone z różnych figur geometrycznych, komplety figur geometrycznych w pojemnikach.

Przebieg zajęć:

1. Zabawa integracyjna przy muzyce „Powitanie z okrzykiem”.

Każde dziecko losuje figurę, a następnie przykleja ją sobie do ubrania.

Dzieci poruszają się po sali do skocznej muzyki, na przerwę w muzyce zatrzymują się. Na hasło nauczycielki „Witam wszystkie koła” – dzieci, które mają przypięty emblemat z kołem podnoszą do góry ręce i wydają okrzyk: „hura!”. Zabawę powtarzamy kilka razy, wydając podobne hasła:

- „Witam wszystkie kwadraty”;
- „Witam wszystkie trójkąty”;
- „Witam wszystkie prostokąty”;
- „Witam wszystkie figury geometryczne”.

2. „Domki figur” – zabawa muzyczno-ruchowa.

Nauczycielka w różnych miejscach sali rozkłada 4 kocyki. Każdy kocyk oznaczony jest inną figurą. Umawia się z dziećmi, że są to domki figur. Dzieci sprawdzają, gdzie są ich domki i siadają na odpowiednich kocykach. Gdy muzyka gra, dzieci – figury bawią się (biegają po sali, podskakują), natomiast gdy nauczycielka podnosi do góry jedną figurę dzieci siadają na kocyku, a gdy nauczycielka opuszcza figurę w dół, wracają do zabawy.

3. „Co to za figura?” – rozwiązywanie zagadek słownych.

Dzieci siedzą w kole, słuchają zagadek i odpowiadają po wskazaniu przez nauczycielkę:

*My wszystkie mamy trzy.
Ach, jak wesoło mieć,
trzy boki i trzy kąty.
Trzy wierzchołki także mamy
i pracując na trzy fronty,
każdej pracy rade mamy.*

trójkąt

*Dwa długie boki,
dwa krótkie boki
i cztery kąty proste.
Co za figura geometryczna
nosi się tak wyniosłe.*

prostokąt

*Nie jestem pewien
czy zgadniecie –
jak się nazywa figura
w której rogów i kątów
nie znajdziecie?*

koło

*Zagadka zaczyna się stąd!
Jest w nim prosty każdy kąt.
No i zawsze mój kolego,
równe boki w nim, dlatego
już od bardzo wielu lat,
mówią o nim, że to...*

kwadrat

4. „Figurkowy dywan” – klasyfikowanie figur według kilku cech.

Dzieci siedzą w kole na dywanie. Kolejno rzucają 4 kostkami (na jednej jest kolor, na drugiej wielkość, na trzeciej figura, a na czwartej grubość). Następnie wyszukują odpowiednią figurę, łącząc odczytane z kostek informacje.

5. „Pomieszane figury”.

Dzieci siedzą w kole, nauczycielka wypowiada nazwę jednej z figur, a zadaniem dzieci mających takie wizytówki jest szybka zamiana miejsc. Zabawę powtarzamy kilka razy.

6. „Zabawa z lusterkami”.

Nauczycielka rozdaje dzieciom lusterka. Dzieci chuchają na nie, aż zaparują, wtedy palcem rysują taką figurę, jaką mają na swoim emblemacie.

7. Zabawa „Wypełnij układankę”.

Dzieci siedzą w kole na dywanie, a nauczycielka rozdaje plansze przedstawiające scenki z układanki geometrycznej. W pobliżu dzieci ustawione są pojemniki z figurami. Na umówiony sygnał, uczestnicy zabawy wyszukują brakujące figury, wypełniając w ilustracji brakujące elementy. Zabawę kończymy, gdy wszystkie dzieci uzupełniły swoje układanki. Prace eksponujemy na wystawce dziecięcej lub w kąciku dla rodziców.

8. „Telefon dotykowy” – zabawa relaksacyjna.

Dzieci podzielone na cztery grupy według figur geometrycznych siedzą jeden za drugim. Ostatnie dziecko dostaje kształt figury, którą rysuje na plecach kolegi siedzącego przed nim.